

[Waldorff]

kemiske stoffer. Jeg ved ikke, om vi kommer nogen vegne, men under alle omstændigheder synes jeg, det er vigtigt at få det sagt og også at få diskuteret nogle af de muligheder, der trods alt ville være.

Vi synes også, det er godt, at der kommer et sådant forslag, hvis det nu er nødvendigt og man ikke kan bruge den eksisterende miljølovgivning, men det er egentlig fantastisk, at det har skullet tage 6 år, fra disse spørgsmål blev rejst første gang. Diskussionen opstod for alvor – jeg var med til det dengang – omkring BT Kemi-skandalen, hvor også de mulige danske udløbere af den samme sag, nemlig KVKs rolle i den forbindelse, blev diskuteret. Dengang blev man opmærksom på de nedgravede giftdepoter. Der er gået fantastisk lang tid siden da, og det er i hvert fald ikke forståeligt for mig, hvorfor man ikke for længe siden kunne have lavet en lov af denne karakter, som ikke er andet end en lov, der fordeler kompetence og økonomi i disse sager. Man kunne sagtens have lavet den lov for længe siden, og man kunne langt mere målrettet være gået i gang med en kortlægning og med begyndende oprrensning af disse giftdepoter.

Jeg vil i øvrigt sige om lovforslaget – andre har også været inde på det – at det er ikke rimeligt, at man laver en lovgivning, hvorefter de mennesker, som skal leve med forureningen og skal forsøge at forhindre, at forureningen får nogle alvorlige konsekvenser, kun indirekte, eller hvad man nu vil kalde det, igennem kommunalbestyrelser og amtsrådsmedlemmer osv. kan have nogen som helst form for indflydelse på, hvad der sker med de depoter. Jeg mener, det må være rigtigt som i alle andre miljølove at sikre, at der er klageadgang, at sikre, at der er fuld offentlighed om, hvad der foregår. Hvis man absolut vil have den instans, som vi altid har været imod, miljøankenævnet, så burde man i det mindste tage konsekvensen af, at man i anden lovgivning har sikret, at miljøorganisationerne blev indstillingsberettigede til dette foretagende. Det er de ikke efter dette lovforslag. Det betyder, at man altså endnu en gang har overladt det til et slagsmål mellem myndighederne – oven i købet alle sammen instanser, som skal betale for foretagendet. De, som skulle nyde godt af, at der blev gjort noget ved det, er ikke repræsenteret nogen som helst steder efter dette lovforslag.

Steffensen (KrF):

Ved tidligere debatter her i folketinget har det vist sig, at der har været bred enighed om, at man skulle sørge for, at det kunne blive muligt at få taget stilling til, hvordan man kunne løse de problemer, der er opstået ved, at man ikke før 1976 havde mulighed for at gribe ind over for de forureningsmuligheder, som kemikaliedepoterne og giftdepoterne i øvrigt er udtryk for. Vi har også i kristeligt folkeparti set det som et stort og alvorligt problem, som er truende for hele vort miljø, og det gælder næsten alle afskyninger af det, hvad enten det så er jorden, eller det er vandløbene, eller det er søerne, eller hvad nu det er. Derfor var det tilfredsstillende, da vi i efteråret 1982 blev orienteret af miljøministeren i folketingets miljøudvalg om den redegørelse, som miljøstyrelsen da var fremkommet med, og som ministeren lovede han ville fremkomme med forslag ud fra i løbet af denne folketingssamling.

For kristeligt folkeparti er det også vigtigt – som det er udtrykt fra alle sider – at der nu bliver ryddet op, således at de skader, som er sket, ikke bliver fuldstændig uoverskuelige. Der er allerede mange ildevarslende tegn på, at det er på høje tid.

En af de store vanskeligheder har været, at man skulle have omkostningsspørgsmålet løst. Det er, som ministeren nævnte i sin fremsættelsestale, en erfaring, som er gjort adskillige steder, at den myndighed, der tager initiativ til at få ryddet op, står med store omkostninger, som den bestemte myndighed kan have vanskeligt ved at afholde, hvis den er ene om det. Derfor ser jeg det som noget helt væsentligt i lovforslaget, at opgaverne og udgifterne er fordelt mellem de offentlige myndigheder, så der ikke på den måde er en hindring for, at nogle kan tage initiativet til at få gang i denne oprydning. Det synes jeg er noget ganske væsentligt. Jeg tror endda, det er helt afgørende for at få gang i denne oprydningsproces.

Ministeren siger også, at det i princippet er således, at forurenere må betale. Det er vi naturligvis enige med ham i, men da det ofte er skader, der er sket betydeligt før 1976, er det klart, at det kan være vanskeligt at klarlægge, hvem der har det egentlige ansvar for, at det er gået, som det er gået. Vi er derfor meget tilfredse med, at det er lykkedes